

عنوان مقاله:

مقایسه اثر افزودن آنتی بیوتیک و پروبیوتیک به عنوان محرک رشد به جیره غذایی بر عملکرد تولیدی جوجه های گوشتی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 57، شماره 1 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهرداد مدیرصانعی - گروه آموزشی بهداشت و تغذیه دام و طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سیدمحمد مهدی کیایی - گروه آموزشی بهداشت و تغذیه دام و طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

محسن فرخوی - گروه آموزشی بهداشت و تغذیه دام و طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: مطالعه اثرات ناشی از به کارگیری دو نوع ترکیب محرک رشد مختلف بر روی بازده تولیدی جوجه های گوشتی. طرح: طرح آمار کاملاً تصادفی. حیوانات: 540 قطعه جوجه یکروزه گوشتی جنس نر از سویه تجاری رأس 208. روش: استفاده از سه گروه درمانی و تغذیه آنها به ترتیب با جیره غذایی فاقد هر گونه ترکیب محرک رشد، جیره غذایی حاوی 0/1g/Kg آنتی بیوتیک ویرجینیامایسین، و جیره غذایی واجد 1/0g/Kg ترکیب پروبیوتیک تهیه شده از مخلوط کشت دو باکتری *Bacillus Subtilis* Ch 201 و *Bacillus licheniformis* CH 200 در طول آزمایش، محاسبه وزن بدن، مقدار غذای مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در سنین 21، 42 و 49 روزگی. تجزیه و تحلیل آماری: استفاده از آزمون تجزیه واریانس جهت تعیین اثر افزودن ترکیبات مورد آزمایش به جیره های غذایی و آزمون توکی برای پی بردن به اختلاف بین گروه های درمانی. نتایج: در مقایسه با گروه شاهد، افزودن آنتی بیوتیک ویرجینیامایسین به جیره غذایی به طور بسیار معنی داری موجب افزایش وزن بدن جوجه ها گردید ($P<0/01$)، در حالی که اضافه نمودن پروبیوتیک به خوراک، تأثیر معنی داری بر وزن بدن نداشت ($P>0/05$). در پایان آزمایش تفاوت بین وزن بدن درجوجه های تغذیه شده با جیره های حاوی آنتی بیوتیک یا پروبیوتیک معنی دار نبود ($P>0/05$). استفاده از آنتی بیوتیک یا پروبیوتیک در جیره ، موجب کاهش معنی دار ضریب تبدیل غذایی در مقایسه با گروه شاهد در پایان آزمایش گردید ($P<0/01$)، اما بین ضریب تبدیل غذایی در این دو گروه اختلاف معنی داری وجود نداشت ($P>0/05$). نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل می توان چنین نتیجه گیری نمود که افزودن هر یک از دو ترکیب آنتی بیوتیک یا پروبیوتیک مورد استفاده در این بررسی تجربی به جیره غذایی، سبب بهبود بازده تولید جوجه های گوتی در مقایسه با گروه شاهد گردید. از سوی دیگر علی رغم برتری نسبی به کارگیری آنتی بیوتیک نسبت به پروبیوتیک در این آزمایش، به دلیل عدم وجود اختلاف آماری معنی دار بین نتایج حاصل از افزودن این دو ترکیب به جیره غذایی و بروز عوارض احتمالی ناشی از مصرف آنتی بیوتیک، به نظر می رسد استفاده از ترکیب تهیه شده از کشت مخلوط دو باکتری *Bacillus subtilis* CH 201 و *Bacillus licheniformis* CH 200 به عنوان محرک رشد می تواند قابل توصیه باشد. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (1381)، دوره 57، شماره 1، 66-61.

کلمات کلیدی:

جوجه گوشتی، آنتی بیوتیک، پروبیوتیک، وزن بدن، ضریب تبدیل غذایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349976>

